

กิตติกรรมประกาศ

ทุกบทของวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีชื่อว่า “บทพิสูจน์” ด้วยเหตุผลหลายประการ ประการแรกมันคือพิสูจน์ความรักที่ผู้เขียนมีให้กับมัน ล้มลุกคลุกคลานเรียนรู้ไปกับมันด้วยความรู้สึกโล่งใจ ลุ้น ตื่นเต้น ดีใจ เสียใจ ไม่สบายใจ ประหลาดใจคละเคล้ากันไปหลายอารมณ์ตลอดระยะ 2 ปีเศษ ผู้เขียนต้องขอขอบคุณ แม่น้อยและน้ำที่เป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญของการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอบคุณผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังในคลินิกรุ่งอรุณทุกคน ผู้เป็นครูคนสำคัญให้ผู้เขียนเข้าไปมีส่วนร่วมเรียนรู้เรื่องเล่าและประสบการณ์ชีวิตของพวกเขา ทั้งที่เต็มใจและไม่เต็มใจก็ตาม และครูเหล่านี้ยังมีคุณูปการสำคัญอย่างยิ่งต่อการตั้งปณิธานอันแน่วแน่ที่ว่า ผู้เขียนจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสุราตลอดชีวิตของผู้เขียน ด้วยความรู้สึกลัวจากการเข้ามีส่วนร่วมในการรับรู้ถึงความเสี่ยงและพิษภัยจากสุราที่เกิดขึ้นในประสบการณ์ชีวิตของผู้ป่วยทุกๆ คน ขอขอบคุณแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ของคลินิกรุ่งอรุณทุกคนที่มีน้ำใจไมตรีกับผู้เขียนในการเข้าไปเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลายาวนานได้จนสำเร็จลุล่วง

นอกจากบทพิสูจน์ของตนเองแล้ว บทพิสูจน์ที่สอง คือ การพิสูจน์ความรักของครูทั้ง 2 คน ที่เฝ้าดูการเจริญเติบโตของผู้เขียนมาอย่างอดทนและเอื้ออาทรอย่างที่สุด ขอขอบคุณอาจารย์สายพิน ศุภุทธมงคล ครูคนแรกที่สั่งสอนด้วยเมตตาจิตให้ผู้เขียนตื่นตัวและไม่เฉื่อยชาที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวอยู่ตลอดเวลา และที่ผู้เขียนคิดว่าสุดยอดที่สุดน่าจะเป็นคำถามที่ครูเรียกกันว่า Socratic Questioning ช่วยให้ผู้เขียนรู้จักตัวเองดียิ่งขึ้นว่าลึกๆ แล้วตัวเองอยากรู้อยากทำอะไร ทำในสิ่งที่ละๆ กลายเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาได้อย่างน่าอัศจรรย์ นอกจากนี้ครูยังได้แนะนำให้ผู้เขียนรู้จักครูของครู อาจารย์ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ ครูผู้เปี่ยมไปด้วยความเป็นครูที่มีเมตตาจิตโดยแท้ ครูตั้งคำถาม ใส่ใจในรายละเอียด ชี้แนะสิ่งสำคัญๆ ให้ปรากฏในงาน ให้กำลังใจ ตักเตือน และให้โอกาสสำคัญกับชีวิตของผู้เขียนเป็นอย่างมากทั้งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทุนวิจัยมหาบัณฑิตฯ และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งสำเร็จลุล่วงมาได้

ต่อไปเป็นผู้ร่วมสร้างบทพิสูจน์มาตั้งแต่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเพียงต้นกล้าต้นเล็กๆ ขอขอบคุณ อาจารย์ยุกติ มุกดาวิจิตร ที่ช่วยสั่งสอนและอ่านงานที่สะเปะสะปะไม่เป็นชิ้นเป็นอันของผู้เขียนอยู่หลายฉบับ ตั้งแต่ในวิชาสัมมนาหัวข้อฯ ในงานสัมมนาต่างๆ และในห้องสอบวิทยานิพนธ์

ขอบคุณกรรมการวิทยานิพนธ์ อาจารย์โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์ และอาจารย์เสมอชัย พูลสุวรรณ ที่สละเวลามีค่ามาร่วมวิพากษ์วิจารณ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งคำถามที่แหลมคมให้ผู้เขียนได้ขบคิดกับงานให้มากขึ้น ขอคุณ อาจารย์ณลินี ตันธุวนิตย์ ผู้วิพากษ์วิจารณ์ข้อบกพร่องต่างๆ ในงาน และเอาใจช่วยผู้เขียนเสมอมา

โครงการทุนวิจัยมหาบัณฑิต (สกว.) ด้านมนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ ที่สนับสนุนให้บทพิสูจน์ในครั้งนี้ราบรื่นไปได้ด้วยดี ทำให้ผู้เขียนพอเอาชีวิตรอดได้โดยไม่ต้องทำงานประจำตลอดระยะเวลา 1 ปีครึ่ง และยังได้จัดหาผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำในงานสัมมนารายงานความก้าวหน้าหลายครั้ง ได้แก่ อาจารย์อมรา พงศาพิชญ์ อาจารย์เกษม เพ็ญภินันท์ และ อาจารย์ไชยยันต์ ไชยพร ผู้เขียนต้องขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

เรื่องราวของบทพิสูจน์ต่อไปคือบทพิสูจน์ความรักและมิตรภาพที่สำคัญจากเพื่อนทุกๆ คน ที่ให้กำลังใจและกำลังใจยื่นมือช่วยเหลือผู้เขียนตลอดมา ขอคุณ พูนสุข (อายุ) ที่อดตาหลับขับตานอนช่วยผู้เขียนแก้ไขคำผิดและประโยคที่ไม่เป็นประโยคและเป็นกำลังใจสำคัญในทุกๆ เรื่อง ขอคุณ เพื่อนผู้ร่วมชะตากรรม คอยช่วยเหลือ และให้กำลังใจผู้เขียนตลอดมา มน แว่ว พี่ต้น พี่แดง พี่พลอย ตอย วันยา และเพื่อนรุ่นพี่รุ่นน้องสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาทุกคน พี่ตาล พี่นก พี่อ๊อฟ พี่ก๊อฟ พี่เอ พี่กาย พี่จ๋วย พี่เอ้อย ทอม อีว นุช นิก ปอ ม่อน พี่บอม ตุลย์ ชัย แหวน โบ ขวัญ ศรี ตุลย์ และคนอื่นๆ ที่ผู้เขียนระลึกถึง ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คนสำคัญของคณะฯ พี่วิชัยที่ให้กำลังใจ คอยปลอบใจทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องงานเสมอมา พี่น้อย พี่สน และคุณลุงประสิทธิ์ ที่ช่วยเหลือให้กำลังใจและไต่ถามสารทุกข์ที่ผู้เขียนไม่อาจลืม

ขอบคุณมิตรภาพที่ดีจากคณาจารย์ ภาควิชาสังคมศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกคน อาจารย์ทรงยศ แวงหงษ์ อาจารย์เจริญ คัมภีร์ภาพ อาจารย์อุทอง ประศาสน์วินิจชัย อาจารย์สุภาภรณ์ อัศวไชยชาญ อาจารย์เชษฐา พวงหัตถ์ อาจารย์ณัฏมิตร สอดสุข อาจารย์สุวิดา ธรรมณีนวงศ์ อาจารย์นาตยา อยู่คง และเพื่อนๆ จิก ออย มิกกี้ เกด นิกกี้ แบงค์ แนน เบนซ์ เหมียว แอน ที่คอยเป็นกำลังใจเสมอมา ขอคุณพี่ๆ น้องสมุดของมหาวิทยาลัย ที่ให้ผู้เขียนใช้เป็นที่พักผ่อน ขอขอบคุณเพื่อนที่มาร่วมโต๊ะทำงานในหอสมุดตลอดปีที่ผ่านมา รัตน์ จุ่ม และลูกหมู ที่ทำให้ผู้เขียนรู้สึกไม่เดียวดาย และคอยให้ความช่วยเหลือกันอยู่เสมอ

ขอบคุณความรักจากคนในครอบครัว แม้ว่าป้าจะไม่ได้อยู่เห็นความสำเร็จครั้งนี้ของผู้เขียน แต่ผู้เขียนก็เชื่อว่าท่านคงรับรู้และคอยเฝ้าดูอยู่ที่ไหนสักแห่ง ขอคุณแม่ ผู้หญิงที่แข็งแกร่งที่สุดในโลกสำหรับผู้เขียน แม้เป็นกำลังใจสำคัญและไม่เคยละทิ้งช่วงเวลาที่ผู้เขียนตกต่ำที่สุด ฟ้าทะนุกอนมจนทำให้ผู้เขียนกลับมาเป็นคนดีของครอบครัวและสังคมอีกครั้ง เอฟและอ๊อฟพี่น้องที่

เข้าใจ เป็นแรงใจสำคัญ และรับรู้ถึงความตั้งใจดีของผู้เขียนตลอดมา ขอขอบคุณพี่จุติ ผู้ที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจในยามทุกข์ และให้ความมั่นใจว่าผู้เขียนจะไม่เดียวดาย ขอขอบคุณพี่อ้อย พี่อ้อย อาณรงค์ ที่ช่วยดูแลแม่แทนผู้เขียนในยามที่ผู้เขียนใช้เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณป้าเมี้ยนและพี่จุกที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในครั้งนี้ ความรักที่ปราศจากเงื่อนไขของคนในครอบครัวทุกท่านจึงเป็นแรงใจสำคัญให้ผู้เขียนก้าวเดินไปด้วยความมั่นใจและไม่เคยทอดทิ้งต่อความยากลำบากไม่ว่าจะหนักหนาสักเพียงใดก็ตาม

นวพรรณ สามไพบุลย์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2553